

ΓΡΑΝΑΖΙ

Επικοινωνία με Συντακτική Ομάδα
Email: granazi.org@gmail.com
Web: http://granazi.org
Τηλ.: 94020637

Απρίλιος 2016
Αρ. Τεύχους 8

Οργανώνοντας Τις Αντιστάσεις μας από τα ΑΡΙΣΤΕΡΑ

τιμή ενίσχυσης €2.00

Μηνιαία Έκδοση Οργάνωσης ΓΡΑΝΑΖΙ

http://granazi.org

Η ΠΑΣΥΝΟ ΔΕΙΧΝΕΙ ΤΟ ΔΡΟΜΟ

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΑΠΕΡΓΙΑΚΟ ΞΕΣΗΚΩΜΟ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΕ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΚΟΠΕΣ

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΙΑΣ

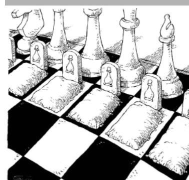
ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΣΕ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΗ ΛΥΣΗ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΝΩ

Κάτω από την άσφαλτο υπάρχει παραλία, θέλουμε δημόσια και δωρεάν παιδεία!

ΠΟΤΕ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ: Δεν μας λείπουνε οι ώρες να ψωνίσουμε, μας λείπουνε οι ώρες και τα φράγκα για να ζήσουμε

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΘΗΤΕΙΑ: Φοβού τους Δαναούς και δώρα φέροντες...

Η

Ηγεμονία
(η) [igemonía]:

Πολύ απλά, ηγεμονία είναι η υπεροχή και η επιβολή δύναμης μιας ομάδας σε μια άλλη.

Πρόκειται, όμως, και για για μια έννοια που επεξεργάστηκε ο Αντόνιο Γκράμσι, παρέχοντας θεωρητικά εργαλεία για την προσέγγιση της καθημερινής ιδεολογικής διαμάχης μεταξύ της εργατικής και της αστικής τάξης, αλλά και στο εσωτερικό του ίδιου του κόμματος των εργατών. Η ίδια η έννοια της ιδεολογικής - πολιτιστικής ηγεμονίας εξηγεί την ικανότητα της αστικής τάξης να ασκεί και να διατηρεί την εξουσία της "πείθοντας" την εργατική τάξη και τις υπόλοιπες κοινωνικές ομάδες ότι η ιδεολογία που διαμόρφωσε για την προώθηση των συμφερόντων της είναι "η κοινή λογική". Με αυτό τον τρόπο μετατρέπει τις υποτελείς τάξεις σε υπερασπιστές των αστών ενάντια στα ίδια τα υλικά συμφέροντά τους.

Το φαινόμενο αυτό αποτελεί απόδειξη ότι οι άνθρωποι που ανήκουν στις καταπιεζόμενες τάξεις δεν είναι "άδεια μυαλά" που περιμένουν την "εκπαίδευσή" τους από το κόμμα της εργατικής τάξης, αλλά φορείς μιας φιλοσοφίας της καθημερινής ζωής, η οποία ηγεμονεύεται από την ιδεολογία της αστικής τάξης με την υπερπληθώρα διανοουμένων και εκπαιδευμένων στελεχών της. Επομένως, ένας από τους ρόλους των, σίγουρα λιγότερων, διανοοουμένων της εργατικής τάξης είναι η εκπαίδευση των μελών της με τέτοιο τρόπο ώστε να μετατραπούν από παθητικούς δέκτες και αναπαραγωγούς της αστικής ιδεολογίας σε παραγωγούς θεωρίας και σκέψης προς όφελος της εργατικής τάξης. Τελικός στόχος είναι η κατάκτηση της πολιτιστικής ηγεμονίας στην κοινωνία στο πλαίσιο της προετοιμασίας για την ανατροπή της αστικής εξουσίας, αλλά και η διαμόρφωση μιας δημοκρατικής και κριτικής κουλτούρας στο πλαίσιο του ίδιου του κόμματος των εργατών. Μιας κουλτούρας που θα είναι προάγγελος της μετεπαναστικής κοινωνίας και στην οποία στελέχη, διανοούμενοι και υπόλοιπα μέλη θα είναι οργανικά συνδεδεμένοι μέσα από αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες και διαρκή προώθηση της μαρξιστικής θεωρίας.

Όπως κάθε σημαντική θεωρητική συνεισφορά, χρησιμοποιήθηκε και διαστρεβλώθηκε για να δικαιολογήσει καταστάσεις εκτός του αρχικού πλαισίου σύλληψής της και των επαναστατικών προθέσεων του ίδιου του Γκράμσι. Αξιοποιήθηκε, δηλαδή για την υπαναχώρηση από το όραμα της επαναστατικής αλλαγής της εξουσίας, που, εντελώς ειρωνικά, οδήγησε στην υποχώρηση και τον ταξικό συμβιβασμό της Αριστεράς στην Ιταλία και την υπόλοιπη Ευρώπη και, άρα, στην υποχώρηση της προσπάθειας για τη διαμόρφωση όλων των ανθρώπων σε ενεργητικούς φορείς ιδεολογίας και πολιτισμού. Αποτελεί, όμως, μια έννοια-κλειδί που αναδεικνύει τα ισχυρά θεμέλια της αστικής εξουσίας μέσα στο ίδιο μας το μυαλό, αλλά και τον κίνδυνο που εγκυμονεί όταν μεταφέρουμε την παθητική αποδοχή ιδεολογίας από τα πάνω μέσα στο ίδιο το κομμουνιστικό κίνημα. Κυρίως, όμως, αναδεικνύει τη σημασία της απελευθερωτικής εκπαίδευσης τόσο σε περιόδους ακμής όσο και κρίσης του εργατικού κινήματος, ίσως ακόμα περισσότερο στις τελευταίες...

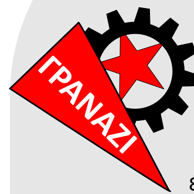
της σύνταξης

Η δήθεν μεταμνημονιακή περίοδος στην Κύπρο ξεκίνησε με κλιμάκωση των πιέσεων των από πάνω, αλλά και με αντίστοιχες απαντήσεις των από κάτω. Η κυβέρνηση προσπαθεί να μας πείσει ότι κόπτεται για λύση του Κυπριακού, τη στιγμή που επιχειρεί να φτιάξει έναν μισθοφορικό στρατό, με ενισχυμένους πολεμικούς εξοπλισμούς και δίνει γη και ύδωρ στα αφεντικά μέσα από μια σειρά ιδιωτικοποιήσεων που έχει στα σκαριά.

Οι καπιταλιστές εντείνουν τις επιθέσεις τους, με τη βοήθεια της κυβέρνησεις σε όλες τις προσπάθειές τους. Ακυρώνουν το νόμο για τις Κυριακές και μας θέλουν δούλους του κεφαλαίου και της αγοράς, προσπαθούν να εντάξουν την ιδιωτική εκπαίδευση "από το παράθυρο" με τα νέα νομοσχέδια για την παιδεία και έχουν βάλει στο μάτι την τελευταία περιοχή που δεν έχουν καταστρέψει ακόμα με την αδηφάγα και ισοπεδωτική "βαριά βιομηχανία" του νησιού, τον τουρισμό.

Ομως, οι απαντήσεις των εργαζόμενων και των κινημάτων σε όλα τα μέτωπα τους χαλάνε τα σχέδια. Οι νοσηλευτές της ΠΑΣΥΝΟ εξήγγειλαν απεργία διαρκείας και την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές διανύουμε την 11η μέρα απεργίας. Η ΑΗΚ, σύμφωνα με απόφαση των εργαζόμενων θα κατέλθει κι εκείνη με τη σειρά της σε απεργία διαρκείας στις 6 Απριλίου. Σε αυτή τη φάση, οι λιμενεργάτες της Λεμεσού και της Λάρνακας χρειάζεται να ξαναζωντανέψουν τις κινητοποιήσεις τους, που σταμάτησαν κάτω από τις πιέσεις της κυβέρνησης ώστε να σχηματιστεί ενα ενιαίο απεργιακό μέτωπο.

Το κίνημα για τη διάσωση του Ακάμα έχει κι αυτό να επιδείξει επιμέρους επιτυχίες σε σχέση με το θέμα της χερσονήσου. Όλες αυτές οι αντιστάσεις και κινητοποιήσεις, όσο θα μένουν απομονωμένες η μια από την άλλη, δεν θα έχουν το επιθυμητό αποτέλεσμα. Χρειάζεται κλιμάκωση και συντονισμός για να καταφέρουμε να πετάξουμε τα σχέδια της κυβέρνησης και των αφεντικών στον κάλαθο σκουπιδιών. Γιατί ο αγώνας της ΠΑΣΥΝΟ είναι αγώνας όλης της κοινωνίας και μας δείχνει το δρόμο.

Λίγα λόγια για εμάς

Δημιουργήσαμε την οργάνωση Γρανάζι έχοντας την πεποίθηση ότι η αντικαπιταλιστική σκέψη και δράση είναι αναγκαίο εργαλείο σε όλα τα μέτωπα.

Στο δρόμο αυτό, δεν βαδίζουμε μόνοι μας. Είμαστε κομμάτι του ντόπιου, ευρωπαϊκού και παγκόσμιου κινήματος που έρχεται σε ρήξη με τον καπιταλισμό: το σύστημα που γεννάει τη φτώχια, την ανεργία, τους πολέμους και την αδικία.

Μέσα από το Γρανάζι προβάλλουμε τον ταξικό προσανατολισμό και το διεθνιστικό χαρακτήρα μας. Δεν ταυτιζόμαστε με ένα έθνος αλλά με μια κοινωνική τάξη, αυτή των εργαζόμενων.

ΠΑΛΕΥΟΥΜΕ:

- Για την ανατροπή του ταξικού καπιταλιστικού συστήματος και τη δημιουργία μιας κοινωνίας που θα καταργήσει την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.
- Για τη σοσιαλιστική αλλαγή της κοινωνίας μέσα από την κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής, δηλαδή για τη δίκαιη διανομή του πλούτου.
- Ενάντια στο φασισμό, τον εθνικισμό και κάθε μορφή ρατσισμού και σεξισμού.
- Για την οργάνωση της παραγωγής με τρόπο που υπηρετεί τις κοινωνικές ανάγκες και τις απαιτήσεις για τη διαφύλαξη του φυσικού περιβάλλοντος.
-

ΚΑΜΙΑ ΜΟΝΗ
ΚΑΝΕΝΑΣ ΜΟΝΟΣ
ΓΙΑΤΙ Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ

της Μαρίας Μαρσέλου

Κάτω από την άσφαλτο υπάρχει παραλία, θέλουμε δημόσια και δωρεάν παιδεία!

Η παροχή αστικής παιδείας από τις εκάστοτε κυβερνήσεις έχει συγκεκριμένα χαρακτηριστικά, αναλυμένα και χιλιοειπωμένα, αλλά πάντα επίκαιρα καθώς γινόμαστε θεατές της όλο και πιο σκληρής προσπάθειας το εκπαιδευτικό σύστημα να ακολουθήσει το διττό ρόλο που του επιτάσσει ο καπιταλισμός: αφενός είναι ένας καθαρός ιδεολογικός μηχανισμός που επιχειρεί "διδάσκοντας" να ενσταλάξει στους μαθητές τις κυρίαρχες ιδέες του εθνικισμού, της μισαλλοδοξίας, του ταξικού διαχωρισμού της κοινωνίας, του σεξισμού κοκ και από την άλλη λειτουργεί ως κατανεμητικός μηχανισμός, εξειδικεύοντας τους μελλοντικούς εργαζόμενους και προετοιμάζοντάς τους για την αγορά εργασίας.

Οι επικείμενες αλλαγές στην εκπαίδευση

Πολύς λόγος γίνεται για τις τελευταίες εξελίξεις στο χώρο της παιδείας και τις αλλαγές που προτίθεται να καταθέσει ο Υπουργός Καδής.

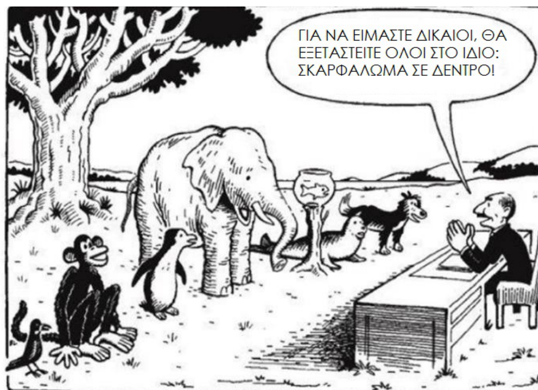
Η πρώτη αφορά τον εναλλακτικό τρόπο εισδοχής στα δημόσια πανεπιστήμια της Κύπρου, που έχει ήδη εγκριθεί από το Υπουργικό συμβούλιο. Πρόκειται για ειδικές εξετάσεις κατάταξης, που θα διεξάγονται παράλληλα με τις Παγκύπριες Εξετάσεις. Δικαίωμα διεκδίκησης θέσης στα Πανεπιστήμια θα έχουν εξίσου όλοι οι μαθητές Δημοσίων και Ιδιωτικών Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης, αφού δηλώσουν από την αρχή σε ποιο από τα δυο συστήματα επιθυμούν να διαγωνιστούν. Όπως δηλώνεται σαφώς στο σχέδιο, αυτή η πρόνοια στοχεύει στη διευκόλυνση εισδοχής των αποφοίτων των ιδιωτικών σχολείων έτσι ώστε οι τελευταία να μην «αναγκάζονται» να ξενιτευτούν για να σπουδάσουν. Σε συνεργασία με τα πανεπιστημιακά ιδρύματα, λοιπόν, βρήκαν τρόπο και να αυξήσουν και τον αριθμό των θέσεων στα πανεπιστήμια, αφού βρέθηκαν ξαφνικά κενές θέσεις, αλλά και να κάνουν το χατίρι στους επιχειρηματίες της ιδιωτικής εκπαίδευσης.

Γίνεται, έτσι, ξεκάθαρη η πρόθεση της κυβέρνησης να δημιουργήσει μαθητές δύο ή και περισσότερων ταχυτήτων και να ευνοήσει την ιδιωτική εκπαίδευση προσαρμόζοντας το εκπαιδευτικό σύστημα στα μέτρα των ιδιωτικών σχολείων.

Το δεύτερο επίκαιρο ζήτημα αφορά την πρόθεση του Υπουργείου να διεξάγονται εξετάσεις σε ολόκληρη τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση κάθε τετράμηνο κι όχι μόνο στο τέλος της σχολικής χρονιάς. Συγκεκριμένα προωθείται η διεξαγωγή εξετάσεων απόλυσης ή προαγωγής όχι μόνο στο τέλος της χρονιάς αλλά και στη μέση, πριν από τα Χριστούγεννα. Η κυβέρνηση υποστηρίζει ότι με αυτόν τον τρόπο αφενός απαλλάσσει τους μαθητές από τη μεγάλη ύλη που καλούνται να διαχειριστούν στο τέλος της σχολικής χρονιάς και αφετέρου ότι τους δίνει μια δεύτερη ευκαιρία σε περίπτωση αποτυχίας.

Εξετάσεις παντού

Δεν ξέρεις από πού να το πιάσεις και πού να το αφήσεις! Εξετάσεις, εξετάσεις και πάλι εξετάσεις! Τόσα χρόνια, τόσες μελέτες για το πόσο απαράδεκτη και αναποτελεσματική παιδαγωγική μέθοδος είναι η αξιολόγηση μέσω εξετάσεων, για το πόσο πιέζει ψυχολογικά τα παιδιά γεμίζοντάς τα άγχος για τις επιδόσεις τους, για το ότι δεν λαμβάνει υπόψη τις ιδιαιτερότητες των μαθητών, για το ότι δε σέβεται ούτε στο ελάχιστο την παιδική και εφηβική ηλικία και τις ανάγκες της και η κυβέρνηση όχι μόνο παραμένει απτόητη αλλά οδηγεί την εκπαίδευση ακόμα πιο πίσω. Βάζει τους μαθητές να περνάνε μια διαρκή αξιολόγηση, να ανταγωνίζονται μεταξύ τους, να διαμορφώνουν την αυτοεικόνα τους μέσα από τις επιδόσεις τους. Είναι σαφές ότι ένα τέτοιο μέτρο στοχεύει σε δύο πράγματα. Το πρώτο αφορά την ενίσχυση της ιδιωτικής και συγκεκριμένα της φροντιστηριακής εκπαίδευσης, φορτώνοντας όχι μόνο επιπλέον ώρες τους άμοιρους εφήβους καταπατώντας και τον ελάχιστο ελεύθερο χρόνο που τους έχει απομείνει, αλλά δημιουργώντας και ένα τεράστιο οικονομικό φορτίο τις οικογένειές τους. Και όποιος δε βαστά, κακό του κεφαλιού του!

Το δεύτερο σχετίζεται με την «εκπαίδευση» των παιδιών σε στρεσογόνα και ανταγωνιστικά πλαίσια, έτσι ώστε να είναι έτοιμοι ως εργαζόμενοι. Από μικρά, λοιπόν, θα μάθουν τι θα πει ανταγωνισμός, ατομικισμός και εντατικοποίηση ούτως ώστε, όταν έρθει η ώρα της ενηλικίωσής τους, να είναι πειθαρχημένοι και υπάκουοι υπάλληλοι και εργάτες.

Να τους χαλάσουμε την φιέστα

Τα κακά νέα για την κυβέρνηση είναι ότι οι μαθητές δεν φαίνεται να συμμερίζονται το όραμα της. Στα σχέδια της κυβέρνησης απάντησαν με αποχή από τα μαθήματά τους δίνοντας, μάλιστα, υπόσχεση για συνέχιση των κινητοποιήσεών τους. Ευτυχώς τα παιδιά ξέρουν να διεκδικούν!

Ο υπουργός χρειάζεται, όμως, να λάβει συνολικά την απάντηση που του αρμόζει, με απεργίες των εκπαιδευτικών και καταλήψεις από τους μαθητές. Να τους χαλάσουμε τη φιέστα για τη δήθεν έξοδο στις αγορές! Να μην τους αφήσουμε σε χλωρό κλαρί. Σε συντονισμό με τους άλλους κλάδους εργαζόμενων που βρίσκονται σε κίνηση.

του Πέτρου Γιαννούλη

Δεν μας λείπουνε οι ώρες να ψωνίσουμε μας λείπουνε οι ώρες και τα φράγκα για να ζήσουμε

Όλο αυτό το διάστημα ζούμε την πρωτοφανή προσπάθεια ακύρωσης μιας από τις ελάχιστες αποφάσεις της Βουλής που δεν στρέφονται ενάντια στους εργαζόμενους. Όταν αποφασίστηκε η επαναφορά της κυριακάτικης αργίας, η κυβέρνηση Αναστασιάδη προσέφυγε στο ανώτατο δικαστήριο για να την ακυρώσει. Αρχικά δεν τα κατάφερε και ψηφίστηκε νόμος σύμφωνα με τον οποίο τα γενικά καταστήματα και τα πολυκαταστήματα θα είναι κλειστά τις Κυριακές.

Στην πραγματικότητα, βέβαια, ο νόμος δεν ίσχυσε αφού για όσους επιχειρηματίες παρανομούσαν προβλέπονταν ποινές... χάδια (πρόστιμο €300). Όπως ήταν αναμενόμενο, οι μεγαλοκαρχαρίες δεν συμμορφώθηκαν, γιατί προφανώς από την εκμετάλλευση των εργαζόμενων και τις εξευτελιστικές αμοιβές εργασίας έβγαζαν πολύ περισσότερα από όσο κόστιζαν τα αστεία πρόστιμα για τις παρανομίες τους. Η ατιμωρησία τους άνοιξε η όρεξη και τελικά με τη συνδρομή του επαρχιακού δικαστηρίου Λευκωσίας ολοκλήρωσαν την προσπάθεια της κυβέρνησης και στις 18/3 έβγαλαν το νόμο αντισυνταγματικό. Μετά από όλα αυτά ο ΠΑΣΥΛΙΕ, ο σύνδεσμος των επιχειρηματιών ξεκινάει πάρτι στην πλάτη μας αφού υποστηρίζει πως «τα γενικά καταστήματα σε όλη τη Κύπρο μπορεί να είναι ανοιχτά τις Κυριακές χωρίς να αντιμετωπίζουν οποιανδήποτε συνέπεια του νόμου»! Οι επιχειρηματίες παρανομούν και το κράτος όχι μόνο δεν τους τιμωρεί αλλά καταργεί και το σχετικό νόμο για να τους καλύψει πλήρως. Κυβέρνηση και δικαστήρια υπηρετούν ξεδιάντροπα τους επιχειρηματίες και όλοι μαζί ισχυρίζονται ότι πασχίζουν... για το καλό μας. Για να διατηρήσουν τις θέσεις εργασίας, να χτυπήσουν την ανεργία, να δώσουν ώθηση στην ανάπτυξη του τόπου.

> ...είναι γελοίο να πιστεύει κανείς ότι η οικονομική κρίση θα ξεπεραστεί με την ακατάπαυστη κατανάλωση. Η κρίση θα ξεπεραστεί όταν πληρώσουν αυτοί που την προκάλεσαν.

Εμείς ήμασταν έτοιμοι να τους φτιάξουμε άγαλμα για την καλή τους την καρδιά, αλλά, δυστυχώς, η αλήθεια είναι κάπως διαφορετική. Καταρχήν είναι γελοίο να πιστεύει κανείς ότι η οικονομική κρίση θα ξεπεραστεί με την ακατάπαυστη κατανάλωση. Η κρίση θα ξεπεραστεί όταν πληρώσουν αυτοί που την προκάλεσαν. Ας δούμε, όμως, τι συνέβη και στο μέτωπο της ανεργίας όταν οι επιχειρηματίες αφέθηκαν ασύδοτοι να ανοίγουν τα καταστήματα και τις Κυριακές: καμία επιπλέον πρόσληψη δεν έγινε προκειμένου να καλυφθούν οι επιπλέον ώρες εργασίας. Αντίθετα, αυτό που έγινε ήταν η καταστρατήγηση κάθε έννοιας εργασιακής αξιοπρέπειας. Ενώ, αρχικά, είχε προβλεφθεί οι εργαζόμενοι να αμείβονται επιπλέον για την κυριακάτικη εργασία τους, κάτι τέτοιο παρακάμφθηκε με συνοπτικές διαδικασίες με αποτέλεσμα οι εμποροϋπάλληλοι να εργάζονται 6 μέρες την εβδομάδα, συνολικά 46 ώρες και στις περισσότερες περιπτώσεις τα ίδια λεφτά. Το ρεπό τους είναι κυλιόμενο, κάθε εβδομάδα διαφορετικό, και αδυνατούν να οργανώσουν τον ελεύθερο τους χρόνο. Ζουν, λοιπόν, για να δουλεύουν...

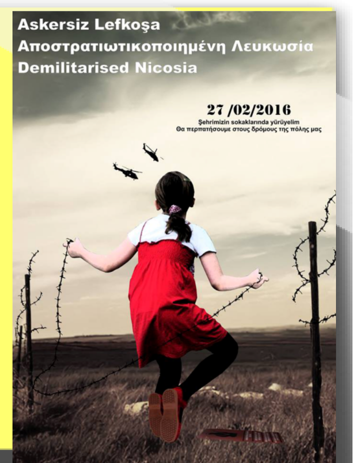
Είναι προφανές ότι η δουλειά την Κυριακή ευνοεί αποκλειστικά τις ντόπιες και πολυεθνικές εταιρείες μετατρέποντας την εργασία σε σκλαβιά. Η επίθεση στους εργαζόμενους στα καταστήματα είναι επίθεση ενάντια σε όλους μας και για αυτό στεκόμαστε δίπλα τους.

Τις Κυριακές δε ψωνίζουμε - δε δουλεύουμε

Μέρες Δράσης

27/02 Να Φύγουν όλοι οι στρατοί

Την ώρα που η κυβέρνηση εξήγγειλε μείωση της στρατιωτικής θητείας με παράλληλη πρόσληψη 3.000 επαγγελματιών-οπλιτών, ξέρουμε καλά ότι οι μόνοι εγγυητές για την ειρήνη και την ασφάλεια στην περιοχή είμαστε εμείς, ο κόσμος της εργασίας και η νεολαία και των δυο πλευρών του νησιού. Έτσι, το Σάββατο 27 Φλεβάρη συμμετείχαμε στην αντιμιλιταριστική πορεία που διοργανώθηκε για άλλη μια χρονιά στη Λευκωσία. Η πορεία που ξεκίνησε από το σπίτι της συνεργασίας πέρασε και από τις δυο πλευρές της χωρισμένης, από τους στρατούς, Λευκωσίας ήταν γεμάτη ζωντάνια και κατάφερε να σπάσει την απομόνωση και το φόβο που δημιουργούν τα σύνορα και τα φυλάκια!

του Σάμου Σαμουήλ

Προβληματισμοί σε ενδεχόμενη λύση απο τα πάνω

Με αφορμή την εντατικοποίηση των συνομιλιών για επίλυση του Κυπριακού, τα διαγγέλματα Αναστασιάδη για τις μέχρι στιγμής συμφωνίες αλλά και τις αποκαλύψεις - τοποθετήσεις πολιτικών στο θέμα, έχει σημασία να φωτίσουμε ορισμένα θέματα που χρειάζονται την προσοχή μας και που τα συστημικά ΜΜΕ σκοπίμως αποσιωπούν.

1:Λύση από ποιους και για ποιούς;

Το ΓΡΑΝΑΖΙ, μια οργάνωση της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, πιστή στις ιδέες του επαναστατικού σοσιαλισμού, με ξεκάθαρο ταξικό προσανατολισμό και διεθνιστικό χαρακτήρα δε θα μπορούσε να μην υποστηρίζει την επανένωση του νησιού. Παρ' όλα αυτά, ένα οποιοδήποτε σχέδιο επίλυσης δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό για χάρη και μόνο της λύσης. Αρχικά αξίζει να σημειώσουμε πως το πολυαναμενόμενο σχέδιο επίλυσης του κυπριακού είναι αποτέλεσμα διεργασιών από τα πάνω και αυτό δεν προμηνύει τίποτα καλό.

2: Η απειλή της ενσωμάτωσης στο ΝΑΤΟ

Το σχέδιο προσανατολίζεται στη δημιουργία μιας «αμυντικής» δύναμης πλήρως εναρμονισμένης με τα πρότυπα του ευρωστρατού και ενταγμένης στο ΝΑΤΟ. Η Κύπρος μαζί με τη Μάλτα είναι οι μοναδικές χώρες της Ε.Ε που δεν είναι ακόμα μέλη αυτού του δολοφονικού μηχανισμού (από τις 28 χώρες της Ε.Ε οι 22 είναι στο ΝΑΤΟ και οι 4 στο «συνεταιρισμό για την ειρήνη», που διοικείται από το ανώτατο όργανο του ΝΑΤΟ). Ειδικά την περίοδο αυτή, η ενσωμάτωση του «αβύθιστου αεροπλανοφόρου», όπως χαρακτηριστικά αποκαλούν την Κύπρο, στο ΝΑΤΟ θα την καταστήσει και επίσημα το κύριο ορμητήριο για τις πολεμικές επεμβάσεις στην ευρύτερη περιοχή. Ήδη οι βρετανικές βάσεις χρησιμοποιούνται ως σταθμός απογείωσης, τροφοδοσίας και εξοπλισμού των μαχητικών αεροσκαφών που βομβαρδίζουν καθημερινά τη Συρία και αφήνουν πίσω τους καμένη γη και εκατομμύρια πρόσφυγες. Αν η Κύπρος τεθεί υπό νατοϊκή διοίκηση αυτό θα συμβαίνει ανοιχτά, σε μεγαλύτερη έκταση και με την υποτιθέμενη επίσημη συγκατάθεση μας.

3: Κοινωνικές Ασφαλίσεις – Συντάξεις – Υγεία

Τα συστήματα κοινωνικών ασφαλίσεων, συντάξεων και υγείας προβλέπεται να είναι ξεχωριστά στις δυο κοινότητες. Αυτό εξυπηρετεί, αφενός, την εξασφάλιση της κυριαρχίας του εγχώριου κεφαλαίου στην κοινότητα που δραστηριοποιείται και μια προσπάθεια για αποφυγή ενδοκαπιταλιστικής σύγκρουσης μεταξύ της ελληνοκυπριακής και της τουρκοκυπριακής αστικής τάξης στην παρούσα φάση. Κατά κύριο λόγο, όμως, στοχεύει στην αποφυγή μελλοντικής δημιουργίας κοινών συνδικάτων και έκφρασης κοινών διεκδικήσεων. Με αυτό τον τρόπο θωρακίζουν τις πολιτικές λιτότητας που εφαρμόζονται και στις δύο κοινότητες και κάνουν ακόμα πιο δύσκολο το έργο της εργατικής τάξης για ανατροπή της υπάρχουσας κατάστασης, αφού και θεσμικά πλέον, αιτήματα όπως οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας, η δημόσια δωρεάν υγεία, η αξιοπρεπής σύνταξη δε θα μπορούν να βρουν κοινό δρόμο δράσης και διεκδίκησης. Το γεγονός ότι εργαζόμενοι ακόμη και στον ίδιο τομέα θα έχουν εντελώς διαφορετικό εργασιακό καθεστώς θα συμβάλλει στο διαχωρισμό μεταξύ τους και σε αυτές τις συνθήκες μόνο η εργοδοσία βγαίνει κερδισμένη.

Δεδομένης της τωρινής αδυναμίας συγκρότησης ενιαίου συνδικαλιστικού κινήματος, αλλά και της θωράκισης του νέου κράτους απέναντι στις κοινές διεκδικήσεις Ε/Κ και Τ/Κ, η όποια μελλοντική "σύγκλιση" θα είναι μια απόπειρα των αστών να προωθήσουν την εξαφάνιση όποιων δικαιωμάτων έχουν απομείνει. Ακόμα και στο θέμα των βασικών ελευθεριών προβλέπονται περιορισμοί σε όσους δεν θα κατέχουν την ιδιότητα του πολίτη της συνιστώσας πολιτείας όπου διαμένουν, ενώ αντίθετα δίνεται πλήρης ελευθερία στο κεφάλαιο να παίξει το παιχνίδι της πολυπόθητης «ανάπτυξης». Μια εταιρεία θα μπορεί να δραστηριοποιηθεί ελεύθερα και στις δύο κοινότητες, αλλά ένας Ε/Κ δεν θα έχει δικαίωμα να διαδηλώσει μαζί με έναν Τ/Κ υπάλληλο της ίδιας εταιρείας στην τουρκοκυπριακή συνιστώσα ή το αντίστροφο. Δε μπορεί, λοιπόν, να υπάρξει ουσιαστική επανένωση αν δεν ισχύουν για όλους και παντού βασικά πολιτικά δικαιώματα.

4: Κράτος και θρησκεία

Κανένας λόγος δε γίνεται για τον ρόλο και τη σχέση της θρησκείας (χριστιανικής και μουσουλμανικής) και του υπό σύσταση νέου κράτους. Φαίνεται ότι ο διαχωρισμός τους από το κράτος και η φορολόγηση τους δε συμφέρει τη θρησκευτική ελίτ που επιδιώκει ηγεμονικό ρόλο στα νέα δεδομένα. Υπό άλλες συνθήκες δεν θα υπήρχε καταλληλότερη στιγμή για τη διασφάλιση του κοσμικού χαρακτήρα του σχεδιαζόμενου κράτους και την προστασία του απέναντι στον έλεγχο οποιασδήποτε θρησκείας.

Ας μη γελιόμαστε, λοιπόν, η κινητικότητα στο κυπριακό εξυπηρετεί τη δημιουργία ενός κράτους κομμένου και ραμμένου στα μέτρα των από πάνω. Ενός κράτους απόλυτα προσαρμοσμένου στα ιμπεριαλιστικά συμφέροντα και με ένα κατακερματισμένο εργατικό κίνημα στο εσωτερικό του. Αν εναποθέσουμε τις ελπίδες μας στα αρπακτικά χωρίς καμία ουσιαστική παρέμβαση στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων, το όραμα της Αριστεράς για αποστρατικοποίηση και επανένωση του νησιού κινδυνεύει να μετατραπεί σε φιάσκο για εμάς και τους γείτονες λαούς.

Η μόνη πραγματική λύση του βρίσκεται σε ταξική βάση και όχι σε εθνική ή θρησκευτική. Προϋποθέτει την ουσιαστική ζύμωση του εργατικού κινήματος μέσα από κοινές δράσεις και κοινή πολιτική έκφραση. Μόνο έτσι χτίζονται σχέσεις αλληλεγγύης και διεθνισμού, μακριά από παζάρια και εθνικούς περιορισμούς, μακριά από ρατσιστικές αντιλήψεις για μια κοινωνία όπου εμείς θα ορίσουμε τις ζωές και θα σχεδιάσουμε το μέλλον μας.

Μόνο έτσι έρχεται η πολυπόθητη λύση από τα κάτω για τους κάτω.

της Μαρίας Παναγοπούλου

Με ταξική μεροληψία

Βγήκαμε από το μνημόνιο...

Η έξοδος της Κύπρου από το μνημόνιο είναι το νέο τρικ κυβέρνησης και Ε.Ε. "Τα καταφέραμε" λένε οι υπουργοί, ενώ οι τεχνοκράτες τους δίνουν συγχαρητήρια για τον υπερβάλλοντα ζήλο στην εφαρμογή του. Μάλιστα ο Χ. Γεωργιάδης ευλόγησε τα γένια του λέγοντας ότι αυτός δεν είναι τζάμπα μάγκας να σκίζει τα μνημόνια, αλλά, με σκληρή δουλειά και προσήλωση, κατάφερε να "σώσει" την κυπριακή οικονομία. Παρ' όλ' αυτά επεσήμανε ότι «οι δυσκολίες θα συνεχίσουν να υπάρχουν», χωρίς να δώσει περαιτέρω διευκρινίσεις. Μήπως εννοεί τα ψηλά ποσοστά ανεργίας, τις απανωτές μειώσεις μισθών, τις εκποιήσεις κατοικιών και τις ιδιωτικοποιήσεις των ημικρατικών οργανισμών; Και όλα αυτά για να αποπληρωθεί το χρέος που δημιούργησαν οι τραπεζίτες. Όσα εμείς, ήδη, υποφέραμε όλα αυτά τα χρόνια με το παραμύθι της εξόδου, αυτοί σχεδιάζουν να τα διαιωνίσουν. Και θα το κάνουν αν δεν τους σταματήσουμε.

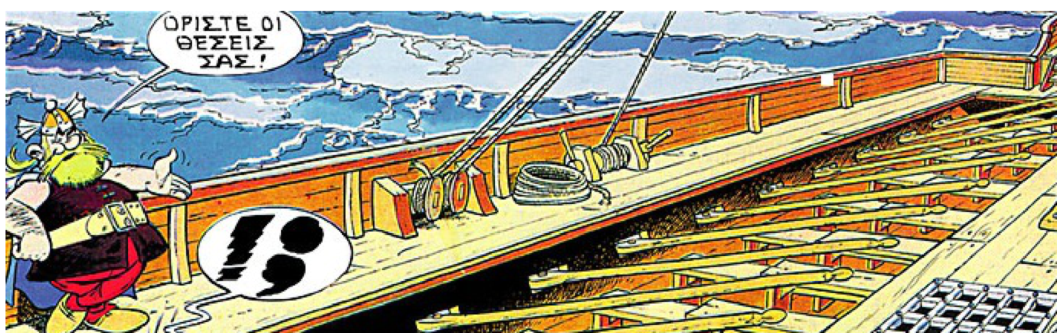
Η ΟΕΒ βλάπτει σοβαρά την υγεία και όχι η απεργία!

Η ΟΕΒ με συνείδηση των ταξικών συμφερόντων απειλεί τους απεργούς νοσηλευτές και τις νοσηλεύτριες. Προτάσσοντας την «κοινωνική ευαισθησία» της για την τύχη των ασθενών, καταγγέλλει τους νοσηλευτές/τριες για κοινωνική αναλγησία και μικροπολιτικά συμφέροντα! Οι υπερασπιστές της άνευ όρων "ανάπτυξης" (δουλειά την Κυριακή, μισθοί πείνας, εξαντλητικές συνθήκες εργασίας κλπ) και των περικοπών στα δημόσια νοσοκομεία ξαφνικά νοιάζονται για την υγεία του κόσμου; Φυσικά και όχι! Κόπτονται γιατί φοβούνται ακόμα και την παραμικρή πιθανότητα επιτυχημένης απεργίας και κάνουν τα πάντα για να την τσακίσουν!

Οι μεταμνημονιακές επενδύσεις έρχονται

Η Κύπρος γυρίζει σελίδα στη μεταμνημονιακή εποχή και οι επενδύσεις πέφτουν βροχή! Τρανή απόδειξη η ενοικίαση 40.000 τ.μ δασικής γης στο Τρόοδος σε ιδιώτη για τη δημιουργία πάρκου περιπέτειας. Τα κέρδη του δημοσίου από την επένδυση (15ετία με δυνατότητα παράτασης) θα αγγίξουν τα αστρονομικό ποσό των €3.000 το χρόνο! Επιτέλους, ξεκίνησαν και οι σοβαρές επενδύσεις για νέες θέσεις εργασίας που μάλλον θα κυμαίνονται σε ανάλογα ύψη. Τώρα, το μόνο που μένει είναι μια καμπάνια για τη σημασία του τουρισμού περιπέτειας και τα οφέλη του για την κυπριακή οικονομία και κοινωνία. Οι ιδιώτες θα πλουτίζουν από την καταστροφή ("αξιοποίηση") της δημόσιας περιουσίας, ο κόσμος θα στερηθεί την ελεύθερη πρόσβαση στη δασική γη και η κυβέρνηση θα το παίζει επιτυχημένη στον τομέα της προσέλκυσης επενδύσεων! Ένα νέο μέτωπο ανοίγει, όμως. Με τον αγώνα για την προστασία του Ακάμα, κάτι φαίνεται πως αρχίζει να αλλάζει...

Φοιτητικές εκλογές ΤΕΠΑΚ: το αυγό του φιδιού εκκολάπτεται

Σε πρώτη δύναμη αναδείχθηκε για ένατη συνεχόμενη χρονιά η Προοδευτική Κίνηση Φοιτητών του ΤΕΠΑΚ, κατακτώντας για τέταρτη φορά την αυτοδυναμία. Ωστόσο, παρά την πρωτιά στις εκλογές, η Προοδευτική έχασε το 3.59% των δυνάμεων την ώρα που η φοιτητική παράταξη των φασιστών «Νίκη» ανέβασε τα ποσοστά κατά 3.16% συγκεντρώνοντας συνολικά 15%. Και αυτό είναι πολύ ανησυχητικό! Και ακόμα πιο ανησυχητικό είναι ότι δεν είδαμε καμία σοβαρή αντίδραση παρά σύντομες εκλογοαπολογιστικές ανακοινώσεις. Χρειάζεται άμεση αντιμετώπιση για την αντιστροφή αυτής της πορείας στα πανεπιστήμια και την κοινωνία.

Άδραξε την ευκαιρία, γίνε πρέσβης/πρέσβειρα της Κύπρου!

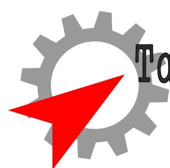
Στο ίδιο μήκος κύματος αναρτήθηκε πριν λίγο καιρό ανακοίνωση για την εξασφάλιση ευκαιριών απασχόλησης στα αεροδρόμια Λάρνακας και Πάφου. Σύμφωνα, με την ανακοίνωση αναζητούνται εργαζόμενοι/ες "με ευχάριστη προσωπικότητα και αγάπη για τον άνθρωπο" (τι διαβάζουν τα ματάκια μας...) με στόχο την εξυπηρέτηση τουριστών στα δυο αεροδρόμια του νησιού. Η δουλειά θα είναι για τέσσερις ώρες την εβδομάδα και ως αμοιβή ορίζεται: η έκπτωση στις αγορές προϊόντων του αεροδρομίου (πχ καφές, φαγητό κλπ), το δωρεάν πάρκινγκ και η στολή. Πάλι καλά, δηλαδή, που δεν ζήτησαν από τους εθελοντές να πληρώνουν για το χώρο που πιάνουν! Εμείς το μόνο που έχουμε να πούμε στους υποψήφιους εθελοντές είναι πως "όταν γύρω σου χορεύουνε τα δις, είναι μαλακία να 'σαι εθελοντής"

του Θέμη Θεμιστοκλέους

Η ΠΑΣ... ΜΑΣ Δ... ΤΟ ΔΡ...

Ένα πράγμα έχουν συνειδητοποιήσει οι πάντες αυτές τις μέρες: η απεργία των νοσηλευτών είναι πρωτοφανής. Όχι μόνο ξέσπασε σε μια περίοδο που φαινόταν να μην υπάρχει καμία σοβαρή αντίσταση στην επιβολή σκληρής λιτότητας αλλά και η αντοχή της είναι εντυπωσιακή. Αυτός είναι ο λόγος που έχει προκαλέσει τρομερό εκνευρισμό και ανησυχία στις τάξεις της κυβέρνησης. Τους χάλασε τη γιορτή πάνω στην ώρα που πανηγύριζαν για τη δήθεν έξοδο από το μνημόνιο.

Για πρώτη φορά, λοιπόν, οι νοσηλευτές της ΠΑΣΥΝΟ, αψηφώντας όλους τους εκβιασμούς της κυβέρνησης, παραμερίζοντας την συμβιβαστική στάση της ΠΑΣΥΔΥ, τη διστακτική στάση των συντεχνιακών ηγεσιών συνολικά, αλλά και αψηφώντας την απειλή να βρεθούν απέναντι στην κοινωνία -αφού η λασπολογία για τη δήθεν ανευθυνότητά τους δίνει και παίρνει- κατέβηκαν την Τρίτη 15 Μάρτη σε επ' αόριστον απεργία. Δυο μέρες μετά, στις 17 Μάρτη, η απεργία κλιμακώθηκε με μια πολύ μαζική συγκέντρωση έξω από τη βουλή. Φωνάζοντας συνθήματα όπως "αυτή η απεργία είναι η αρχή, θα μείνουμε στο δρόμο για όσο χρειαστεί" οι νοσηλεύτριες και οι νοσηλευτές έδειξαν ότι είναι αποφασισμένοι να παλέψουν όχι μόνο για τα δικαιώματά τους αλλά για το δικαίωμα όλων μας να έχουμε ελεύθερη πρόσβαση σε αξιοπρεπείς δομές υγείας. Από τότε συνεχίζουν δυναμικά την απεργία και τις κινητοποιήσεις τους

Τα αιτήματα των νοσηλευτών μας αφορούν όλους.

Τι ζητάνε οι νοσηλευτές;

Από το ξέσπασμά του, ο αγώνας των νοσηλευτών δέχεται λάσπη από διάφορες κατευθύνσεις, δυστυχώς ακόμα και από μέσα. Η προσπάθεια της κυβέρνησης και των μεγάλων ΜΜΕ να ενεργοποιήσουν τον κοινωνικό αυτοματισμό και να στρέψουν την κοινωνία ενάντια στην απεργία δείχνει τον πανικό τους. "Οι νοσηλευτές παρεμποδίζουν την απρόσκοπτη λειτουργία των νοσοκομείων", λένε αυτοί που έχουν διαλύσει τα δημόσια νοσοκομεία και προσπαθούν να τα κλείσουν οριστικά με το νέο ΓΕΣΥ. Ποια είναι όμως αυτά τα παράλογα αιτήματα της ΠΑΣΥΝΟ που η κυβέρνηση αρνείται πεισματικά να ικανοποιήσει;

- ★ **αντιμετώπιση του προβλήματος της υποστελέχωσης των νοσοκομείων**
- ★ **Ίση μεταχείριση των νοσηλευτών έναντι των άλλων δημοσίων υπαλλήλων, και αναγνώριση των πανεπιστημιακών τους σπουδών**
- ★ **Διετείς συμβάσεις για τους νεοεισερχόμενους νοσηλευτές**

Τα αιτήματά των νοσηλευτών περιλαμβάνουν και τονίζουν την ανάγκη στελέχωσης των νοσοκομείων, κάτι που κάθε λογικός άνθρωπος αντιλαμβάνεται ως αναγκαία συνθήκη για την επαρκή περίθαλψη των ασθενών. Ζητούν, επιπλέον, να αναγνωριστεί η θέση τους ως αντίστοιχη με αυτή της πραγματικής τους πανεπιστημιακής εκπαίδευσης και, επίσης, θέτουν το ζήτημα της αλλαγής του καθεστώτος των συμβασιούχων και τον περιορισμό των ελαστικών σχέσεων εργασίας σε έναν τομέα όπου είναι προφανές πως οι εργαζόμενοι καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Τα αιτήματα τους αφορούν άμεσα ή έμμεσα όλους τους εργαζόμενους στην Κύπρο αυτή τη στιγμή. Αμεσα γιατί προασπίζουν και διεκδικούν καλύτερη δημόσια υγεία για όλους μας και έμμεσα γιατί διεκδικούν εργατικά δικαιώματα που έχουν καταπατηθεί τα τελευταία χρόνια σε όλους τους εργαζόμενους.

ΣΥΝΟ
ΕΙΧΝΕΙ
ΡΟΜΟ

Ο αγώνας των νοσηλευτών χρειάζεται την αλληλεγγύη μας

Έχουμε, λοιπόν, όλα τα στοιχεία μιας δυναμικής απεργίας. Το ερώτημα που μπαίνει σ' αυτή τη φάση του αγώνα είναι το εξής: η αρχή έγινε, πως μπορεί, όμως, να υπάρξει συνέχεια;

Πράγματι, η αρχή έγινε και μάλιστα όχι με απεργία διαρκείας και γι' αυτό χρειάζεται την αμέριστη στήριξη όλων μας, όλων δηλαδή όσων ξέρουμε και αισθανόμαστε ότι μόνο μέσα από αγώνες στους δρόμους κερδίζονται οι μάχες και όχι πίσω από κλειστές πόρτες με συμφωνίες και συμβιβασμούς αντιπροσώπων. Χρειάζεται να βρει στήριξη αυτός ο αγώνας. Και αυτή είναι η πραγματικότητα, μόνο μέσα από τη στήριξη της ίδιας της κοινωνίας μπορεί ένας τέτοιος αγώνας να φτάσει ως τον τελικό του στόχο.

Αν οι νοσηλευτές αφεθούν μόνοι τους η συντονισμένη πίεση ΜΜΕ, κυβέρνησης και επιχειρηματιών της υγείας θα είναι συντριπτική. Ήδη η ΠΑΣΥΝΟ καταγγέλλει ότι "τις τελευταίες μέρες καταβάλλονται προσπάθειες από το Υπουργείου Υγείας για εκφοβισμό και απειλές κατά μελών της και για ποινικές καταγγελίες εναντίον τους" και σηκώνει το γάντι αναφέροντας πως "εάν η Διεύθυνση του Υπουργείου Υγείας σκοπεύει να καταγγείλει μέλη μας, επειδή ασκούν τα συνδικαλιστικά τους δικαιώματα, τότε το Δ.Σ. της Συντεχνίας θέτει στη διάθεσή του τα ονόματα όλων των μελών για να προχωρήσει σε καταγγελίες επειδή απεργούν". Προειδοποιεί με κλιμάκωση των απεργιακών μέτρων, εάν δεν υπάρξουν οποιεσδήποτε θετικές εξελίξεις και καλεί τα μέλη της "να τηρούν τις οδηγίες που εκδόθηκαν από την Συντεχνία για την επ' αόριστον απεργία και να προβαίνουν σε καταγγελίες όταν απειλούνται ή εκφοβίζονται".

Αυτο είναι το σημείο που η ΠΑΣΥΝΟ και όσοι στεκόμαστε αλληλέγγυοι στον αγώνα των νοσηλευτών θα πρέπει να βρούμε τον τρόπο να συνδυάσουμε τα αιτήματά της με τις ανάγκες της "μετα-μνημονιακής" κυπριακής κοινωνίας. Και αυτές οι ανάγκες περνούν και μέσα από το δημόσιο σύστημα υγείας. Ό,τι δηλαδή έχει αφήσει, να εννοείται σαν σύστημα υγείας, ο μνημονιακός εγκέλαδος και θα έρθει να αποτελειώσει η μετα-μνημονιακή πολιτική. Και αυτή η πολιτική, τουλάχιστον στον τομέα της υγείας, λέγεται νέο ΓΕΣΥ.

Θα χρειαστεί να ενεργοποιήσουμε και άλλα κινήματα συμπαράστασης στον αγώνα τους που έχουν στο ενεργητικό τους ανάλογες εμπειρίες αγώνα όπως ο αγώνας ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις ημικρατικών οργανισμών, οι αγώνες των γιατρών, των συμβασιούχων και των εκπαιδευτικών.

Όλες αυτές οι δυνάμεις, μαζί με την ήδη βροντερή αρχή του αγώνα των νοσηλευτών, μπορούν να συνθέσουν ένα εκρηκτικό μείγμα κόντρα στα σχέδια της κυβέρνησης Αναστασιάδη. Αν θα προκύψει το επιθυμητό αποτέλεσμα, θα το δείξει η ιστορία. Εμάς, πάντως, όσο θα αντέχουν και θα συνεχίζουν την πορεία τους μακριά από παραγοντισμούς και καιροσκοπικά συμφέροντα, θα μας έχουν στο πλευρό τους.

- **ΜΙΑ ΔΥΟ ΤΡΕΙΣ-ΠΟΛΛΕΣ ΑΠΕΡΓΙΕΣ**
- **ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΟΥΜΕ ΠΙΣΩ ΤΙΣ ΖΩΕΣ ΜΑΣ!**
- **ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΝΟΣΗΛΕΥΤΕΣ**

Μέρες Δράσης

19/03 Στο πόλεμο και στο διαχωρισμό αντιστεκόμαστε με αλληλεγγύη

Με αφορμή την 21η Μάρτη, παγκόσμια μέρα κατά του ρατσισμού συμμετείχαμε στο συλλαλητήριο που διοργάνωσαν από κοινού αριστερές και μεταναστευτικές οργανώσεις και συνδικάτα το Σάββατο 19 Μάρτη στη Λευκωσία. Διαδηλώσαμε ενάντια στις πολιτικές της Ευρώπης – Φρούριο που κλείνει τα σύνορά της στα θύματα των πολέμων και της φτώχειας, κινητοποιεί εναντίον τους την πολεμική μηχανή του ΝΑΤΟ και συκοφαντεί τους πρόσφυγες και τους μετανάστες ως «τρομοκράτες» για να συγκαλύψει το πραγματικό πρόβλημα: την πολιτική «αποτροπής των ροών» με τους εκατοντάδες πνιγμένους στο Αιγαίο και τη στρατιωτική εμπλοκή της Ε.Ε. στη Συρία και τη Μέση Ανατολή. Διαδηλώσαμε επίσης ενάντια στην κυβέρνηση που συναινεί στη σφαγή αφού δεν κάνει τίποτα για να αποτρέψει τη χρήση της βάσης του Ακρωτηρίου στον πόλεμο στη Συρία. Και επειδή δεν πρόκειται να κάνει τίποτα, αυτή η ευθύνη πέφτει σε μας.

του Θοδωρή Κούρου

Στρατιωτική θητεία: 15 χιλιάδες και μια...

> Οι φαντάροι είναι κίτρινοι
> τα όπλα στα χέρια τους αλλάζουν
> και γίνονται δεκανίκια
> ύστερα αλλάζουν
> και γίνονται κεριά
> ύστερα αλλάζουν
> και δεν υπάρχουν μήτε όπλα μήτε στρατιώτες πια
> Οι νεκροί προχωράνε αμίλητοι
> αναποδογυρίζουν τα καμιόνια
> αναποδογυρίζουν τα τάνκς
> πατάνε πάνω στις ξιφολόγχες και τις σάλπιγγες
>
> τ. Λειβαδίτης

Όποιος έχει υπηρετήσει σε στρατόπεδο της Εθνικής Φρουράς ξέρει καλά ότι όλο αυτό το κατά τα άλλα θλιβερό τσίρκο του στρατού έχει δολοφονήσει εν ψυχρώ δεκάδες φαντάρους και έχει βάλει στο πλυντήριο χιλιάδες εγκεφάλους. Αυτή η κρεατομηχανή που συνθλίβει τα μυαλά χιλιάδων νέων κάθε χρόνο εξυπηρετεί μια άμυνα διαφορετική από αυτήν που προβάλλει: ενάντια στον 'εσωτερικό εχθρό' του αντιμιλιταρισμού και του διεθνισμού. Σε μια χώρα που έχει πληρώσει πολύ βαριά το τίμημα των εθνικιστικών και αλυτρωτικών βλέψεων του ελληνικού και τουρκικού εθνικισμού, το ζήτημα της Ε.Φ. ανάγεται σε μείζον κοινωνικό θέμα. Κι όπως εύγλωττα γράφει ο Β. Γκουρογιάννης, "το πρόβλημα βέβαια δεν είναι η ψύξη του μυαλού. Είναι η απόψυξη, που κρατάει χρόνια."

Μια βρώμικη, εθνικιστική ιστορία

Η Ε.Φ. ιδρύθηκε ως κοινοτικός στρατός Ελληνοκυπρίων με υποχρεωτική στράτευση τον Ιούνιο 1964, μετά τις συγκρούσεις του 1963. Πρώτος αρχηγός της ήταν ο Γεώργιος Γρίβας «Διγενής» και είχε το ίδιο έμβλημα που έχει σήμερα, το δικέφαλο αετό, το έμβλημα, δηλαδή, της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας.

Η εθνικιστική κατρακύλα της Ε.Φ. δεν σταμάτησε εκεί. Την 1η Ιουλίου 1974, το Υπουργικό Συμβούλιο της Κύπρου αποφάσισε τη μείωση της στρατιωτικής θητείας σε 14 μήνες και τον περιορισμό των ελλαδιτών αξιωματικών της Ε.Φ. Την επόμενη μέρα, ο Μακάριος κατηγόρησε την ελληνική κυβέρνηση για ανάμιξη στις εναντίον του συνωμοσίες και αξίωσε να ανακληθούν στην Ελλάδα 650 ελλαδίτες αξιωματικοί, που υπηρετούσαν στην Ε.Φ. Η συνέχεια είναι λίγο-πολύ γνωστή...

Μιλάμε, λοιπόν, για έναν θεσμό βαθιά αντιδραστικό από τη γέννησή του, έναν θεσμό που ο πρωταρχικός του ρόλος ιστορικά ήταν να προτάσσει τις αξιώσεις του μεγαλοϊδεατικού ελληνικού εθνικισμού στην Κύπρο. Κερασάκι σε αυτήν την -ομολογουμένως δηλητηριώδη- τούρτα, αποτελεί το γεγονός ότι ακόμα και στην περίοδο γενικευμένης κρίσης και υποβάθμισης της ποιότητας ζωής των εργαζόμενων που διανύουμε, σύμφωνα με το δείκτη GMI (Διεθνής Δείκτης Στρατιωτικοποίησης), η Κύπρος καταλαμβάνει την 6η θέση παγκοσμίως και μαζί με την Ελλάδα είναι οι πιο στρατιωτικοποιημένες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Φοβού τους Δαναούς...

Με αφορμή την προσφάτως εξαγγελθείσα μείωση της θητείας στην Ε.Φ. από τους 24 στους 14 μήνες, σε προεκλογική περίοδο, χρειάζεται να έχουμε οι εργαζόμενοι στο μυαλό μας ότι η στρατιωτικοποίηση δεν πρόκειται να σταματήσει με αυτό το μέτρο, αφού η μείωση θα σημάνει προσλήψεις χιλιάδων ΕΠΥ από Κύπρο και Ελλάδα. Είναι, λοιπόν, κατανοητός και ενθαρρυντικός ο ενθουσιασμός του κόσμου και της νεολαίας για τη μείωση της θητείας. Παρ'όλ' αυτά μια τέτοια εξέλιξη δεν είναι καλή από μόνη της. Οι μισθοφορικοί στρατοί επαγγελματιών παίζουν το ρόλο μιας δεύτερης αστυνομίας, ενός ακόμη κρατικού κατασταλτικού μηχανισμού και μάλιστα ασύδοτου.

Από την άλλη πλευρά είναι γεγονός ότι ιστορικά οι φαντάροι, τα παιδιά των αγροτών και εργατών έχουν αφήσει ή και –ακόμα καλύτερα- στρέψει τα όπλα τους ενάντια στους ανωτέρους τους όταν κλήθηκαν να καταπνίξουν εξεγέρσεις. Τέτοια παραδείγματα έρχονται από τη Ρωσία του 1917, από τη Γερμανία του 1919, από την Ελλάδα και την Πορτογαλία του 1974.

Η αλλαγή της Εθνικής Φρουράς σε επαγγελματικό, δηλαδή μισθοφορικό, στρατό μόνο αποστρατιωτικοποίηση δε σηματοδοτεί, αλλά περαιτέρω στρατιωτικοποίηση μέσα από την εντατικοποίησή της. Είναι ενδεικτικό ότι, τη στιγμή που η κυβέρνηση επιτίθεται με λύσσα στους νοσηλευτές που διεκδικούν τα στοιχειώδη, έχει εξασφαλίσει 35 εκκατομύρια ευρώ για την πρόσληψη των επαγγελματών στρατιωτών. Επιπλέον, το γεγονός ότι επιλέγεται η ενίσχυση του στρατού την ώρα που η κυβέρνηση υποτίθεται ότι συζητά για λύση και συνύπαρξη δεν προμηνύει τίποτα καλό για το μέλλον. Η απάντηση στον μιλιταρισμό είναι η κατάργηση της Εθνικής Φρουράς και η αποχώρηση όλων των στρατών, τουρκικού κι ελληνικού, βρετανικού και κυανόκρανων που προωθούν το μίσος και τον εθνικισμό. Γιατί όσο υπάρχουν οι στρατοί θα προσπαθούν να κάνουν τη δουλειά τους... και η δουλειά τους είναι ο πόλεμος.

[1]Οι συμφωνίες και το Σύνταγμα για την ίδρυση της Κυπριακής Δημοκρατίας προέβλεπαν την ίδρυση στρατού με συμμετοχή Ελληνοκυπρίων κατά 60% και Τουρκοκυπρίων κατά 40%. Το υψηλό ποσοστό που προβλεπόταν για τους Τουρκοκύπριους οδήγησε στην αποφυγή των Ελληνοκυπρίων να προχωρήσουν στην ίδρυση και στελέχωση του στρατού, ένα από τα σημεία διαφωνίας και σύγκρουσης των δύο κοινοτήτων σε κυβερνητικό επίπεδο.

γράφει ο Κκιλίντζιρος

Που πάνω-που πάνω

Εφκήκα τζι εγώ να θκιανευτώ εις την Λεμεσόν τζι έπαθα αποπληξία: Μες στο τούρτζικο νεκροταφείο, μια υπερμεγέθης μάσκα κλόουν κρεμασμένη σε δεντρό… Αυτό πά να πει σεβούμαστε τον διπλανόν μας…

Έμεινα έσσω τελικά, αλλά τι τό θελα; Θκιέβαζα τις αγγελίες (έφαεν μας η ανεργία βλέπεις αναγνώστα) τζ' έπαθα τρίτη ζημιά. Ο Σιακόλλας λαλεί γυρεύκει μούχτιν υπαλλήλους, που ε θα πληρώνονται αλλά εν να χουν έκπτωση στην καντίνα. Ούτε καν μουχτιν καφέ. Σύγχρονο (ευρωπαϊκό) δουλεμπόριο.

Μπράβο στους μαθητές τζαι τη δασκάλα τους στο Λύκειο Κολλοσιού για το γλυπτό για τους πρόσφυγες. Μέσα στη σαπίλα του εκπαιδευτικού μας συστήματος, τέτοιες προσπάθειες θυμίζουν μας ότι υπάρχει ελπίδα!

Η πλειοψηφία της Ολομέλειας της Βουλής των Αντιπροσώπων απέρριψε τους κανονισμούς που εκατέθεσε η Κυβέρνηση για το ωράριο των καταστημάτων. Για να γίνει πραγματικότητα όμως εν τζαι φτάνει η βουλή. Δεν ψωνίζουμε, δεν δουλεύουμε Κυριακές!

Εφκήκα τζαι παραέξω, να μεν πάθω την αποπληξία τζαι επήα να συνάξω αγρέλια στο Ακρωτήρι. Την έπαθα… Γεμάτο αεροπλάνα που πετούσι για Συρία υποθέτω… Τζαι ατού ο Γαβρίλλης. Ούτε μια διαμαρτυρία. Ούστ. Έξω οι βάσεις από το νησί.

Ο Δήμαρκος Λάρνακας, σε ρόλο γενικού δερβέναγα, εν τον κόφτει τι λαλεί το δημοτικό συμβούλιο και “εκφράζει την προσωπικήν του άποψη”, όταν καλεί τις εταιρείες ENI, TOTAL και NOBLE να δραστηριοποιηθούν στο λιμάνι της Λάρνακας. Έτσι.

Η μείωση της θητείας εν καλοδεχούμενη, αλλά πιο καλουδεχούμενη θα ήταν η κατάργηση ούλλων των στρατών τζαι ούλλων των στολών -εκτός που τες καρναβαλίστικες, πελλόμασκες και τα συναφή.

Ο αρχίπαπας εξαναχτύπησε… Έστειλε εγκύκλιο στες εκκλησιές κατά των εκτρώσεων. Λαλεί εν φόνος. Κάθε άνθρωπος έσιει δικαίωμα να ορίζει το σώμα του όπως θέλει τζαι ε θα μας πεί κανείς πώς εν να το κάμουμε.

Μέρες Δράσης

20/03 Ποτέ δουλειά την Κυριακή!

Δυο μόλις μέρες μετά την απόφαση του επαρχιακού δικαστηρίου Λευκωσίας (18/3) για την ακύρωση του πρόσφατου νόμου της βουλής για την επαναφορά της κυριακάτικης αργίας συμμετείχαμε στην πρώτη παρέμβαση που διοργανώθηκε από κοινού με τη συσπείρωση ατάκτων έξω από πολυκατάστημα στη Λευκωσία. Στην παρέμβαση μοιράστηκε υλικό ενάντια στην κυριακάτικη εργασία και υπέρ της προστασίας των δικαιωμάτων των εργαζομένων. Η θερμή υποδοχή τόσο του κόσμου όσο και των ιδίων εργαζομένων μας γεμίζει αισιοδοξία. Μπορεί αυτοί να ανατρέπουν τους νόμους μέσω των δικαστηρίων αλλά η πραγματικότητα είναι ότι εμείς μπορούμε να κερδίσουμε πολύ περισσότερα στο δρόμο. Η παρέμβαση στις 21 Μάρτη ήταν μόνο η αρχή!

της Γιάννας Χατζηγεωργίου

Γυναίκες στους δρόμους της προσφυγιάς

Οι φωτογραφίες χιλιάδων ξεσπιτωμένων, από τον πόλεμο, γυναικών που κουβαλούν μωρά στις αγκαλιές τους και λίγα υπάρχοντα στην πλάτη τους συγκλονίζουν. Γυναίκες, άντρες και μικρά παιδιά δίνουν καθημερινά ένα τεράστιο αγώνα για να εξασφαλίσουν το αυτονόητο: μια ασφαλή ζωή μακριά από τις βόμβες και τα ερείπια, μακριά από το θάνατο. Χωρίς να έχουν άλλη επιλογή ξεκινούν ένα ταξίδι με εφόδιο την ελπίδα και την προσδοκία για μια καλύτερη ζωή. Από αυτό, όμως, που δεν καταφέρνουν να απαλλαγούν οριστικά είναι από το μίσος. Πολύ συχνά στο ταξίδι τους βρίσκονται αντιμέτωποι/ες με τα κλειστά σύνορα, το ρατσιστικό δηλητήριο, τις φασιστικές απειλές.

Παρότι η αυξανόμενη ρητορική μίσους με τη μορφή της ισλαμοφοβίας χτυπά και τα δυο φύλα, οι γυναίκες πρόσφυγες είναι περισσότερο ευάλωτες. Είναι εκείνες που θα πρέπει μέσα στο πόνο τους να οργανώσουν τη ρημαγμένη ζωή της οικογένειας. Είναι εκείνες που θα πρέπει φροντίσουν τα μωρά, να περιποιηθούν τους άρρωστους και τους ανήμπορους, να ασχοληθούν με την ανατροφή των παιδιών. Και μέσα σε αυτές τις συνθήκες είναι εκείνες που υφίστανται τη μεγαλύτερη εκμετάλλευση.

Όπως έδειξε πρόσφατη έρευνα της Διεθνούς Αμνηστίας, κινδυνεύουν να κακοποιηθούν σεξουαλικά καθ' όλη τη διάρκεια του ταξιδιού τους. Οι διακινητές στοχεύουν σε γυναίκες που ταξιδεύουν μόνες και όταν εκείνες δεν έχουν να πληρώσουν το ταξίδι τους συχνά προσπαθούν να τις αναγκάσουν να κάνουν σεξ. Πολλές ακόμα γυναίκες βίωσαν, άμεση βία από την αστυνομία όταν οι δυνάμεις ασφαλείας μπαίνουν στους καταυλισμούς για να καταστείλουν τις αντιδράσεις των προσφύγων. Γυναίκες και κορίτσια ανέφεραν άθλιες συνθήκες υγιεινής σε ορισμένους καταυλισμούς διέλευσης, όπου τα τρόφιμα ήταν περιορισμένα και ιδίως οι έγκυοι είχαν ελάχιστη ή μηδενική υποστήριξη. Οι τουαλέτες είναι συχνά πολύ βρώμικες και οι γυναίκες αισθάνονται ανασφαλείς, καθώς κάποιες υγειονομικές εγκαταστάσεις δεν είναι καν διαχωρισμένες με βάση το φύλο.

Η καταπίεση δεν σταματά

Αργότερα, ακόμα και αν το ταξίδι τους λάβει αίσιο τέλος, είναι εκείνες που πιθανόν θα βρεθούν κλεισμένες στα σπίτια των χωρών υποδοχής φροντίζοντας ώστε να οργανωθεί η νέα ζωή. Είναι εκείνες που θα δουλεύουν σιωπηλά πίσω από τους τοίχους και θα παραμένουν απλήρωτες φροντίστριες των αντρών, των παιδιών και των ηλικιωμένων. Πολύ πιθανόν να είναι εκείνες που θα αργήσουν να μάθουν τη γλώσσα και θα αργήσουν ακόμα περισσότερο να ενταχθούν στη νέα χώρα. Αλλά, ακόμα και αν "βγουν στη δουλειά", είναι εκείνες που πιθανόν θα εκτεθούν σε περισσότερο επισφαλείς συνθήκες εργασίες, σε χαμηλότερους μισθούς συγκριτικά με τους άντρες αλλά και σε υψηλότερα ποσοστά ανεργίας. Τέλος, είναι εκείνες που, μαζί με τις διακρίσεις που υφίστανται και οι ντόπιες γυναίκες, θα αντιμετωπίζουν και επιπρόσθετες λόγω της καταγωγής τους.

Η κατάσταση που βιώνουν οι γυναίκες πρόσφυγες και μετανάστριες δείχνει με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο ότι η καταπίεση και η εκμετάλλευση της γυναίκας ως γέννημα της ταξικής κοινωνίας συνιστά βασικό συστατικό της λειτουργίας του καπιταλισμού σε κάθε συνθήκη. Η βασική αυτή λειτουργία πρέπει να διαφυλαχθεί με νύχια και με δόντια ακόμα και όταν η ζωή αναμετράται με το θάνατο (ή ίσως κυρίως τότε).

Μπροστά σ' αυτές τις συνθήκες αναμφίβολα η αλληλεγγύη στους νεοφερμένους/ες είναι το πρώτο βήμα. Η κινητοποίηση χιλιάδων ανθρώπων σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες είναι πράγματι συγκινητική και ενθαρρυντικό σημάδι για το μέλλον. Ωστόσο, η μοναδική ρεαλιστική απάντηση για τη λύση του «προσφυγικού ζητήματος» είναι το σταμάτημα των πολέμων και η οικοδόμηση ενός δίκαιου και απαλλαγμένου από διακρίσεις κόσμου. Σ' αυτήν την προσπάθεια όλοι οι εργαζόμενοι μαζί, άντρες και γυναίκες, θα πρέπει να σπάσουμε τις αλυσίδες μας και να παλέψουμε για ένα αύριο χωρίς διακρίσεις. Σ' αυτήν την προσπάθεια θα πρέπει εδώ και τώρα να διεκδικήσουμε: ανοιχτά σύνορα για τους πρόσφυγες, δουλειά και αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας για όλους και όλες, κατάργηση όλων των διακρίσεων, χτίσιμο ενός ισχυρού κράτους πρόνοιας που να αναλαμβάνει τον ρόλο του και να ελαφρύνει το βάρος που έχουν στις πλάτες τους οι γυναίκες. Άλλωστε, η αποδυνάμωση του κράτους πρόνοιας ουσιαστικά σημαίνει ότι το βάρος της λειτουργίας της κοινωνίας (ανατροφή των παιδιών & φροντίδα της οικογένειας, περιποίηση των ηλικιωμένων, φροντίδα των 'ανήμπορων' κλπ) από υποχρέωση του κράτους γίνεται αποκλειστική δουλειά -και μάλιστα απλήρωτη- των γυναικών.

Για να τα καταφέρουμε όμως όλα αυτά θα πρέπει να ξεκινήσουμε από μια βασική αρχή, ότι οι γυναικείες διεκδικήσεις δεν είναι πολυτέλεια. Δεν μπορούμε να συζητάμε για ισότητα και δικαιοσύνη αν δεν περιλαμβάνουμε στις διεκδικήσεις μας τα δικαιώματα της μισής εργατικής τάξης σε παγκόσμιο επίπεδο. Μπροστά σ' αυτή τη συγκυρία η εξασφάλιση των στοιχειωδών όρων επιβίωσης για όλους τους πρόσφυγες είναι η απαραίτητη αρχή αλλά σίγουρα έχουμε πολύ δρόμο μπροστά μας για να κάνουμε την επιβίωση ζωή. Γιατί θέλουμε και ψωμί και τριαντάφυλλα!

τής L. Gear

1η Απρίλη: Δυστυχώς στην Κύπρο δεν έχει καθόλου πλάκα

Ημέρα που σε όλο τον κόσμο έχει συνδεθεί με φάρσες και πλάκες, στην Κύπρο σηματοδοτεί μια εθνική επέτειο, αυτή της αρχής της αντίστασης κατά των Άγγλων αποικιοκρατών (1955). Αν κοιτάξει κανείς πιο προσεκτικά την ιστορία και τα πολιτικά συμφραζόμενα της εν λόγω επετείου, θα ανακαλύψει πολλά ενδιαφέροντα, αλλά και χρήσιμα στοιχεία για το σήμερα. Χρήσιμα όχι μόνο στο βαθμό που η ιστορία γενικά είναι χρήσιμη, αλλά και λόγω του ότι μέσω των εθνικών επετείων το παρελθόν ανακατασκευάζεται κάθε φορά με γνώμονα τα συμφέροντα των ηγεμονικών τάξεων. Η συγκεκριμένη γιορτή μνημονεύει το ξεκίνημα του αγώνα της ΕΟΚΑ απέναντι στους Άγγλους αποικιοκράτες. Ή μήπως τα πράγματα δεν είναι έτσι ακριβώς; Διαβάζει κανείς στον όρκο της μυστικής επιτροπής που προετοίμασε την ίδρυση της ΕΟΚΑ:

Την 1η Απρίλη γιορτάζουμε μια επιλεκτική εκδοχή της ιστορίας

“Ορκίζομαι εις το όνομα της Αγίας και Ομοουσίου και Αδιαιρέτου Τριάδος να φυλάξω θυσιάζων και την ιδίαν μου ζωήν, υποφέρων και τα πλέον σκληρά βάσανα, μυστικόν παν ό,τι γνωρίζω και θέλω ακούση δια την υπόθεσιν της Ενώσεως της Κύπρου...”

Ο πρώτιστος στόχος της ΕΟΚΑ δεν ήταν στην πραγματικότητα η ανεξαρτησία της Κύπρου, αλλά η ένωση με την Ελλάδα. Ο Μακάριος Δρουσιώτης, (ο οποίος μόνο αριστερός δεν είναι), λέει ότι η ΕΟΚΑ εκτέλεσε συνολικά 200 Ε/Κ και 104 Άγγλους στρατιώτες. Τα στοιχεία αμφισβητούν οι σύνδεσμοι αγωνιστών ΕΟΚΑ, οι οποίοι όμως ισχυρίζονται ότι εκτέλεσαν 85 “προδότες” και 369 Άγγλους. Ένας, λοιπόν, από τους στόχους τους ήταν να ανοίξουν το δρόμο για την ένωση μέσα από την εξόντωση αυτών που θα στέκονταν εμπόδιο σε αυτήν.

Και, παρ’όλο που τα σχετικά ρεπορτάζ των καναλιών για άλλη μια φορά θα ωρύονται για την άγνοια των νέων σχετικά με την ιστορία “μας”, οι εθνικές γιορτές κάνουν τη δουλίτσα τους μια χαρά. Γιατί όλα εκείνα τα κιτς σημαιάκια και οι σχολικές γιορτές κάτι αφήνουν στις υπό διαμόρφωση συνειδήσεις των μαθητών. Γιατί για έναν επιτυχημένο εθνικισμό λίγη σημασία έχει η γνώση των γεγονότων από τους πολίτες ενός κράτους, συχνά μάλιστα επιλέγεται μια συγκεχυμένη και επιλεκτική γνώση τους. Πιο σημαντική είναι η αίσθηση της εθνικά απειλούμενης κοινότητας - κλειστής λέσχης, η αίσθηση που υπαγορεύει ότι κάποιοι είναι “δικοί μας” και οι υπόλοιποι “εχθροί μας” ή “οι άλλοι”. Ο Γάλλος φιλόσοφος Ρενάν γράφει: “Η ουσία ενός έθνους έγκειται στο ότι όλα τα άτομα έχουν πολλά κοινά πράγματα, καθώς επίσης ότι όλοι έχουν λησμονήσει πολλά πράγματα”. Είναι αυτό που ο Πολ Κόνερτον ονομάζει «οργανωμένη λήθη». Ξεχνάμε, λοιπόν, θυμούμενοι την 1η Απρίλη, τον πόλεμο ενάντια στους “αντιφρονούντες” και το στόχο της ένωσης και θυμόμαστε μόνο τον αγώνα ενάντια στην αποικιοκρατία και την ΤΜΤ, δηλαδή τους “εχθρούς μας”. Γιορτάζουμε, με άλλα λόγια, μια επιλεκτική και επεξεργασμένη εκδοχή της ιστορίας, η οποία εξυπηρετεί τη συνοχή του έθνους σήμερα, αλλά μικρή σχέση έχει με τις ιστορικές πηγές.

Οι εθνικές γιορτές γενικά, όπως και η 1η Απριλίου, αποτελούν θεσμούς του εθνικισμού που κάθε φορά διασφαλίζουν μέσα από τα σύμβολα και τη θεατρικότητά τους, το αίσθημα της κοινότητας στους πολίτες, χωρίς αυτή να βρίσκει ανταπόκριση στις υλικές συνθήκες της καθημερινότητας. Κι αφού η πραγματικότητα απουσιάζει, μαζί τα παιδιά των εργαζόμενων με τα παιδιά και τα εγγόνια του Σιακόλα και του Λανίτη, οι εργαζόμενοι μαζί με τα αφεντικά τους, ο Αναστασιάδης και η παρέα του μαζί με όλους εμάς, καλούμαστε να γιορτάζουμε αρκετές φορές το χρόνο “τις κοινές μας νίκες” απέναντι “στους εχθρούς”. Στην πραγματικότητα, όμως, καλούμαστε να γιορτάζουμε μαζί με τους εχθρούς μας γεγονότα που θέλουν να θυμόμαστε. Και να μη γιορτάζουμε εκείνα που θέλουν να ξεχάσουμε, όπως τη μνήμη εκείνων των “προδοτών” που αντιτάχθηκαν στην ένωση και στον εθνικισμό.

Μέρες Δράσης

27/03 Σώστε τον Ακάμα

Την Κυριακή 27/03 διοργανώνεται στη Λεμεσό μεγάλο φεστιβάλ για την προστασία του Ακάμα από τα επενδυτικά σχέδια της κυβέρνησης και των ιδιωτών. Σ’ αυτό τον αγώνα που έχει ξεκινήσει εδώ και καιρό θα είμαστε παρόντες και παρούσες! Συμμετέχουμε, παρεμβαίνουμε, αγωνιζόμαστε να παραμείνει ο Ακάμας δημόσια περιουσία.

ΓΑΛΛΙΑ

regarde bien ta rolex! c' est l' heure de la revolte!*

Ένας απεργιακός σεισμός δονεί τη Γαλλία μετά την απόπειρα της σοσιαλφιλελεύθερης κυβέρνησης των Ολάντ- Βαλς να ανατρέψει τον «Εργατικό Κώδικα». Η αρχή έγινε στις 9 Μαρτίου, όταν μισό εκατομμύριο μαθητές, φοιτητές και εργαζόμενοι διαδήλωσαν σε όλη τη χώρα απαιτώντας την απόσυρση του κυβερνητικού νομοσχεδίου. Στις 17 Μάρτη, το σκηνικό επαναλήφθηκε, ενώ η 31η Μάρτη ορίστηκε ως μέρα πανκινητοποίησης ενάντια στα μέτρα. Την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές δεν γνωρίζουμε αν η γαλλική κυβέρνηση θα καταφέρει να εκμεταλλευτεί τις τυφλές επιθέσεις στις Βρυξέλλες για να καταστείλει τον αγώνα. Σε κάθε περίπτωση, όμως, υπάρχει η γενική αίσθηση πως αυτές οι κινητοποιήσεις δεν είναι "μια από τα ίδια". Επιβλήθηκαν από τη βάση των συνδικάτων τη στιγμή που οι συνδικαλιστικές ηγεσίες ζητούσαν μόνο κάποιες «διορθώσεις» στο επίμαχο νομοσχέδιο και όχι την απόσυρσή του.

Οι αστοί από την πλευρά τους δείχνουν να καταλαβαίνουν τη σοβαρότητα της κατάστασης και έχουν επιδοθεί σε ένα λυσσαλέο πόλεμο εναντίον των απεργών. Είναι χαρακτηριστική η αντίδραση των αεροπορικών εταιριών στην απεργία που ξεκίνησαν οι ελεγκτές εναέριας κυκλοφορίας στις 21 Μάρτη καταγγέλλοντας μείωση θέσεων εργασίας και έλλειψη επενδύσεων σε νέες τεχνολογίες. «Έχουμε εξαντληθεί από την κατάσταση, από το γεγονός πως γίνονται διαρκώς απολύσεις χωρίς συγκεκριμένες εξηγήσεις από τη διοίκηση» δήλωσε συνδικαλιστικός εκπρόσωπος των ελεγκτών.

Στον αντίποδα η Easyjet δηλώνει πως «είναι πολύ άδικο, χιλιάδες απλοί Ευρωπαίοι καταναλωτές να ταλαιπωρούνται από τις πράξεις λίγων εγωιστών» και ζητά τη λήψη μέτρων από την Κομισιόν. Η Ryanair κλιμακώνει την αντιπαράθεση και μαζεύει υπογραφές ζητώντας από την Κομισιόν «να απαγορεύσει την απεργία και να αποτρέψει τον εκβιασμό των επιβατών»... Χρειάζεται πράγματι απύθμενο θράσος ώστε εταιρίες που κινούνται στα όρια των κανονισμών ασφάλειας πτήσεων να επικαλούνται «τα δικαιώματα των επιβατών» και άλλα τέτοια χαριτωμένα. Το πόσο κόπτονται για τους επιβάτες το έδειξαν, για παράδειγμα, τη μέρα των επιθέσεων στις Βρυξέλλες. Σύμφωνα με τον Independent όταν μια ομάδα 28 Βρετανών ζήτησαν να επιστρέψουν στην πατρίδα τους μια μέρα νωρίτερα από την προγραμματισμένη, η Ryanair τους ζήτησε 6.000 λίρες επιπλέον.
Η επιθετικότητα των από πάνω είναι απλώς και μόνο αποτέλεσμα της απειλής που αισθάνονται. Και πώς θα μπορούσε να είναι διαφορετικά όταν ένα από τα βασικά συνθήματα αυτών των ημερών είναι:
***το νου σας στα rolex σας! είναι η ώρα της εξέγερσης!**

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Πρόσφυγες από τη Συρία σώζουν νεοναζί πολιτικό από τροχαίο στη Γερμανία

Ο 29χρονος Stefan Jagsch, στέλεχος του ναζιστικού κόμματος NPD, κάρφωσε το βανάκι του πάνω σε ένα δέντρο στην άκρη ενός δρόμου κοντά στην γερμανική πόλη Buedingen, τραυματίστηκε σοβαρά από τη σύγκρουση, αλλά δύο Σύροι πρόσφυγες οι οποίοι περνούσαν από το σημείο τον βοήθησαν να απεγκλωβιστεί από το όχημα, σύμφωνα με το τοπικό πυροσβεστικό τμήμα. Οι πρόσφυγες στη συνέχεια του παρείχαν τις πρώτες βοήθειες.

Στην Buendingen έχει δημιουργηθεί ένα από τα πολλά καταφύγια Σύρων, Αφγάνων και Ιρακινών προσφύγων που αιτούνται ασύλου, γεγονός το οποίο έχει πυροδοτήσει τις αντιδράσεις της ακροδεξιάς και κατ' επέκταση και του κόμματος NPD στο οποίο ανήκει ο Jagsch. Ο επικεφαλής του NPD της Έσσης Jean Christoph Fiedler αναγκάστηκε να σχολιάσει για την πράξη των δύο προσφύγων ότι πρόκειται "προφανώς για μια πολύ καλή ανθρώπινη πράξη" ενώ σημείωσε ότι ο Jagsch δεν μπορούσε να θυμηθεί τίποτα από το περιστατικό. Ωστόσο οι Σύροι πρόσφυγες ανέφεραν ότι ο Jagsch είχε τις αισθήσεις του καθ' όλη τη διάρκεια του απεγκλωβισμού του από το όχημα (πηγή luben.tv).

ΕΛΛΑΔΑ

Σε επιταχυνόμενο καθοδικό σπιράλ η κυβέρνηση Συριζα

Στη δίνη επιταχυνόμενου «καθοδικού σπιράλ» βρίσκεται πλέον η κυβέρνηση, καθώς οι υποχωρήσεις στις απαιτήσεις των δανειστών, αλλά και στην ευρωπαϊκή πολιτική για τους πρόσφυγες, διαδέχονται η μία την άλλη και αποκτούν συστηματικό και καθολικό χαρακτήρα. Η δυναμική των πραγμάτων οδηγεί σε σκληρό crash test της κυβέρνησης με την κοινωνία, αλλά και με τις δικές της αντοχές. Στη δίνη των εξελίξεων, το «πολιτικό συμβόλαιο» των εκλογών του περασμένου Σεπτεμβρίου καταρρέει, οδηγώντας τις εξελίξεις σε ένα νέο, σημαντικό σημείο καμπής.

Οι εξελίξεις στη διαπραγμάτευση με τους δανειστές, αλλά και στο ζήτημα των προσφύγων, οδηγούν σε πλήρη ακύρωση κάθε είδους «κόκκινης γραμμής», «ισοδύναμου» κλπ, ενώ το «παράλληλο πρόγραμμα» υπάρχει πλέον μόνο στη σφαίρα του πολιτικού ανέκδοτου. Στο ζήτημα των προσφύγων, η κυβέρνηση αναδιπλώθηκε ταχύτατα. Έφερε το ΝΑΤΟ στο Αιγαίο σε ρόλο δύναμης «αποτροπής» κατά των προσφύγων, αλλά και σε εγγύτητα με το σφαγείο της Συρίας, αποδέχτηκε τα κλειστά σύνορα χωρίς αντίσταση και χωρίς να χρησιμοποιήσει το βέτο, στρατιωτικοποίησε τη διαχείριση του ζητήματος. Ανακάλυψε και αυτή τους «παράτυπους» μετανάστες και πρόσφυγες, φτιάχνει όχι μία, αλλά πολλές «Αμυγδαλέζες», στήνει μηχανισμό ΜΚΟποίησης-ιδιωτικοποίησης της παροχής υπηρεσιών συνδρομής στους πρόσφυγες. Η κυβέρνηση διαπραγματεύεται πλέον το πόσο θα χειροτερεύσει το σχέδιο Κατρούγκαλου στο Ασφαλιστικό, τα υποτιθέμενα «αντισταθμίσματα» στον τομέα της φορολογίας γίνονται νέες βαριές φορολογικές επιβαρύνσεις στα φτωχά λαϊκά στρώματα (μείωση αφορολόγητου κλπ), ενώ στο ζήτημα των «κόκκινων δανείων» οι δανειστές άνοιξαν ζήτημα πώλησης στα distress funds ακόμη και «πράσινων», δηλαδή εξυπηρετούμενων δανείων. Ωστόσο, δεν τελειώσαμε εδώ. Οι δανειστές ζητούν τριετές Μεσοπρόθεσμο 2016-2018 με νέα μέτρα ύψους 5-6 δισ. ευρώ με βάση το ευνοϊκό σενάριο. Οι εξελίξεις αυτές μας φέρνουν σε ένα νέο σημαντικό σημείο καμπής. Και ορίζουν μια νέα, τη δεύτερη ύστερα από τις εκλογές, ευκαιρία για το κίνημα και την Αριστερά.

ΒΡΑΖΙΛΙΑ

Στις 18 Μάρτη ο πρώην πρόεδρος της Βραζιλίας, Λούλα ντα Σίλβα, ορκίστηκε προσωπάρχης στην κυβέρνηση της Ντίλμα Ρουσέφ. Εκτιμάται ότι η υπουργοποίησή του έγινε για να διασφαλίσει την ασυλία, καθώς εισαγγελείς χρεώνουν στον Λούλα ξέπλυμα μαύρου χρήματος και απάτη, σε υπόθεση σχετική με την κρατική πετρελαϊκή εταιρεία Petrobras. Οι ανακριτές που ερευνούν το σκάνδαλο αναφέρουν ότι έχουν στοιχεία που αποδεικνύουν ότι ο Λούλα επέτρεψε σε εταιρείες να υπερκοστολογήσουν τα συμβόλαιά τους με την Petrobras ώστε να χρηματοδοτούν τον ίδιο και το κόμμα του.

Ο Λούλα, που υπήρξε συνδικαλιστής ηγέτης με φυλακίσεις για τη δράση του και έπαιξε σημαντικό ρόλο στην ίδρυση του κυβερνώντος κόμματος PT, φαίνεται να ακολουθεί την πορεία του κόμματος του. Μια πορεία που ξεκίνησε από την ανάγκη να γίνει πάση θυσία «κυβερνητικό» κόμμα, μέσα από μια σειρά συμβιβασμούς που οδήγησαν τελικά στο να γίνει αποδεκτό από την αστική τάξη και να πετύχει την πρώτη εκλογική νίκη το 2002.

ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ

Στις 22 Μαρτίου στην καρδιά της Ευρώπης, η άψογα περιφρουρημένη πόλη του Βελγίου δέχθηκε τρομοκρατική επίθεση. Σοκ προκάλεσε σε όλη την Ευρώπη αυτό το κτύπημα που το πλήρωσε αθώος κόσμος για άλλη μια φορά. Το γεγονός αυτό, βέβαια, πυροδότησε ένα κλίμα τρομολαγνείας και ισλαμοφοβίας από τα ΜΜΕ, με αποτέλεσμα να εντείνονται οι πιέσεις για στρατιωτικοποίηση της καθημερινής ζωής με συνακόλουθο περιορισμό των βασικών ατομικών ελευθεριών, αλλά και κλείσιμο των συνόρων.

Τα κλειστά σύνορα δε θα είναι μόνο πρόβλημα των προσφύγων, αφού χάρη στο φανατισμό της θρησκευτικής βίας από τη μια και την ενίσχυση της ακροδεξιάς και ανοιχτά φασιστικής προπαγάνδας στην Ευρώπη από την άλλη, τα κρούσματα ρατσισμού και ξενοφοβίας θα συνεχίσουν να εντείνονται και να συσσωρεύονται πάνω στις διώξεις που υφίστανται ήδη οι μουσουλμανικές κοινότητες της Ευρώπης. Είναι χρέος μας να το αποτρέψουμε

Καμιά υποχώρηση για το κεφάλαιο

facebook.com/Rizospastiki.Aristera
http://granazi.org
twitter.com/GranaziOrg
94-020637
granazi.org@gmail.com